

פרשת אמור

כא (א) ויאמר יי אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא-יטמא בעמיו: (ב) כי אם-לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: (ג) ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא: (ד) לא יטמא בעל בעמיו להחלו: (ה) לא יקרחה יקרחו קרחה בראשם ופאת זכנם לא יגלחו וכבשרם לא ישרטו שרשט: (ו) קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את-אשי יקוק לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: (ז) אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי-קדש הוא לאלהיו: (ח) וקדשתו כי-את-לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה-לך כי קדוש אני יי מקדשכם: (ט) ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא מחללת באש תשרף: ס (י) והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם: (יא) ועל כל-נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: (יב) ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני יי: (יג) והוא אשה בבתוליה יקח: (יד) אלמנה וגרושה וחללה וזנה את-אלה לא יקח כי אם-בתולה מעמיו יקח אשה: (טו) ולא-יחלל ורעו בעמיו כי אני יי מקדשו: פ לוי

(א) ואמר יי למשה אימר לכהניא בני אהרן ותמר להון על מית' לא יסתאב בעמיה: (ב) אלהון לקריביה דקריב ליה לאמיה ולאבוהי ולבריה ולברתיה ולאחיה: (ג) ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה דלא הות לגבר לה יסתאב: (ד) לא יסתאב [ב]רבא בעמיה לאחלויתיה: (ה) לא ימרטון מרט ברישיהון ופאתא דדקנהון לא יגלחון ובבשרהון לא יחבלון חבול³: (ו) קדישין יהון קדם אלההון⁴ ולא יחלון שמא דאלההון ארי ית קורבניא⁵ דיי קורבן⁶ אלההון אינון מקריבין ויהון קדישין: (ז) אתתא מטעיא (ומחללא) [ומחלא]⁷ לא יסבון⁸ ואתתא דמתרכא מבעלה⁹ לא יסבון¹⁰ ארי קדיש הוא קדם¹¹ אלהיה: (ח) ותקדשיניה ארי ית קורבן¹² אלההון הוא מקריב קדיש יהי לך ארי קדיש אנא יי מקדשכון: (ט) ובת גבר (כהן) [כהין] ארי תתחל למטעי מקדושת אבוהא היא מתחלא¹³ בנורא תתוקד: (י) וכהנא דיתרבא¹⁴ מאחוהי דיתרק על רישיה משחא דרבותא ודיקריב ית קורבניה¹⁵ למלבש ית לבושיא ית רישיה לא ירבי פרוע¹⁶ ולבושוהי לא יבזע: (יא) ועל כל (נפש) [נפשת]¹⁷ מיתא לא ייעול לאבוהי ולאמיה לא יסתאב: (יב) ומן מקדשא לא יפוק ולא יחל ית מקדשא דאלהיה ארי כליל משח רבות אלהיה עלוהי אנא יי: (יג) והוא אתתא בבתולה¹⁸ יסב¹⁸: (יד) ארמלא ומתרכא וחלילא מטעיא ית אליו לא יסב אלהין בתולתא מעמיה יסב¹⁹ אתתא: (טו) ולא יחל זרעיה בעמיה ארי אנא יי מקדשיה:

1 על מת
2 אדון/באדון (עי' חזקוני).
3 ??? ?
4 לפני אלהיכן
5 קרבנות
6 קרבן
7 מחוללת (עי' רש"י להלן פסוק טו).
8 ינשאו
9 שנגרשה מבעלה
10 ינשאו
11 לפני
12 קרבן.
13 היא מתחלל מקדושת אביה.
14 שיתגדל
15 והקריב את קרבנו
16 לא יגדל פרוע
17 נפש/נפשות.
18 ינשא
19 ינשא

(טז) וידבר יי אל משה לאמר: (יז) דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: (יח) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: (יט) או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: (כ) או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: (כא) כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יקוק מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: (כב) לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומזבחות יאכל: (כג) אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יי מקדשם: (כד) וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל: פ כב (א) וידבר יי אל משה לאמר: (ב) דבר אל אהרן ואל בניו ויגורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יי: (ג) אמר אלהים לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליי וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יי: (ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע: (ה) או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: (ו) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אסרתיו בשרו במים: (ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: (ח) גבלה וטהרה לא יאכל לטמאה בה אני יי: (ט)

(טז) ומליל יי עם משה למימר: (יז) מלל עם אהרן למימר גבר מבנד לדרהון דיהי ביה מומא לא יקרב לקרבא קורבנא קדם²⁰ אלהיה: (יח) ארי כל גבר דביה מומא לא יקרב גבר עויר או חגיר או חרים או שריע: (יט) או גבר דיהי ביה תבר רגלא או תבר ידא: (כ) או גבין או דוקא או חיליז בעינוהי או גרבן או חזון או מריס פחדיו²¹: (כא) כל גבר דביה מומא מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב²² לקרבא ית קורבניא²³ דיי מומא ביה ית קורבן²⁴ אלהיה לא יקרב²⁵ לקרבא: (כב) קורבן²⁶ אלהיה מקדשי קודשיא ומן קודשיא ייכול: (כג) ברם לפרוקתא לא ייעול ולמדבחה לא יקרב²⁷ ארי מומא ביה ולא יחל ית מקדשי ארי אנא יי מקדשהון: (כד) ומליל משה עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישראל: (א) ומליל יי עם משה למימר: (ב) מליל עם אהרן ועם בנוהי ויפרשון מקודשיא דבני ישראל ולא יחלון ית שמא דקודשי די אינון מקדשין קדמיא²⁸ אנא יי: (ג) אימר להון לדריוכון כל גבר די יקרב מכל בניכון לקודשיא די יקדשון בני ישראל קדם²⁹ יי וסאובתיה עלוהי וישתיצי אינשא³⁰ ההוא מן קדמי אנא יי: (ד) גבר גבר מזרעא דאהרן והוא סגיר או דאיב בקודשיא לא ייכול עד די ידכי ודיקרב³¹ בכל (טמא) [טמי]³² נפשא או גבר די תפוק מניה שוכבת זרעא: (ה) או גבר דיקרב³³ בכל ריחשא דסתאב ליה או באינשא דסתאב ליה לכל סאובתיה: (ו) אינשא³⁴ דיקרב ביה ויהי מסאב עד רמשא ולא ייכול מן קודשיא אלהן אסחי בשריה במיא: (ז) ובמייעל³⁵ שמשא וידכי ובתר פן ייכול מן קודשיא ארי לחמיה הוא: (ח) גבילא ותבירא לא ייכול לאסתאבא בה אנא יי: (ט) ויטרוון ית מטרת מימרי³⁶ ולא יקבלון³⁷ עלוהי חובא וימותון ביה ארי יחלוניה אנא יי מקדשהון: (י) וכל חלוני לא ייכול קודשא

- 20 קרבן לפני
- 21 י"ג פחתין ואין הבדל.
- 22 יתקרב
- 23 קרבניו
- 24 קרבן
- 25 יתקרב.
- 26 קרבן
- 27 יתקרב
- 28 לפני
- 29 לפני
- 30 איש
- 31 יתקרב (לבדוק אולי לעיל הוכחנו לא).
- 32 טמא/עצמות אדם.
- 33 כנ"ל ?
- 34 אדם
- 35 וכאשר בא. י"ג וכמייעל, ואין הבדל.
- 36 משמרת דברי.
- 37 יקבלו.

וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלָיו חֶטְא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלֵהוּ אֲנִי יי מְקַדְּשִׁים: (י) וְכַל־זֶר לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב בְּהֵן וְשֹׁכֵר לֹא־ יֹאכַל קֹדֶשׁ: (יא) וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיֵלֵד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחְמוֹ: (יב) וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְּתָרִימַת הַקֹּדְשִׁים לֹא תֹאכַל: (יג) וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל־בֵּית אָבִיהָ בְּנַעֲוִיָּהּ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל וְכַל־זֶר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: ס (יד) וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁנְיָהּ וְיִסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־הַקֹּדֶשׁ: (טו) וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת־קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר־יְרִימוּ לֵי: (טז) וְהִשִּׂאוּ אוֹתָם עֵין אֲשֶׁמָּה בְּאֶכְלָם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יי מְקַדְּשִׁים: פ שְׁלִישִׁי

(יז) וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־נְדָרֵיהֶם וְלִכְל־נְדֻבֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לִיקְוֹק לְעֹלָה: (יט) לְרַעֲנֶכֶם תָּמִים זָכָר בַּבֶּקֶר בַּכְּשָׂבִים וּבַעֲזִים: (כ) כָּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרַצוֹן יִהְיֶה לָכֶם: (כא) וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זְבַח־שְׁלָמִים לֵי לַפְּלֵא־נֶדֶר אוֹ לְנִדְבָה בַּבֶּקֶר אוֹ בַעֲזָן תָּמִים יִהְיֶה לְרַצוֹן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה בּוֹ: (כב) עֹגֶרֶת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ חֲרוּץ אוֹ־יִפְלֵת אוֹ גֵרֵב אוֹ יִלְפֵת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לִיקְוֹק וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֵי: (כג) וְשׂוֹר וְשֵׁה שְׂרוּע וְקָלוֹט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֶדֶר לֹא יִרְצֶה: (כד) וּמַעֲוֹד וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לִיקְוֹק וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: (כה) וּמִיד בֶּן־נֶכֶד לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחָתָם

תּוֹתָבָא דְכֹהֵנָא וְאֶגְרָא לֹא יִיכּוֹל קוֹדֶשׁא: (יא) (ו כֹּהֵנָא) [וְכֹהֵן]³⁸ אַרִי יִקְנֵי נֶפֶשׁ קִנְיָן כִּסְפִיָּה הוּא יִיכּוֹל בִּיה וְיֵלֵדִי בֵיתִיה אִינּוֹן יִיכְלוֹן בְּלֶחְמִיה: (יב) וּבַת (ו כֹּהֵנָא) [כֹּהֵן]³⁹ אַרִי תִהִי לְגֵבֵר חִילוּנִי הִיא בְּאֲפֻרְשׁוֹת קוֹדֶשׁא לֹא תִיכּוֹל: (יג) וּבַת (ו כֹּהֵנָא) [כֹּהֵן]⁴⁰ אַרִי תִהִי אֶרְמָלָא וּמִתְרַכָּא וּבִרָא⁴¹ לִית לָהּ וְתַתּוּב לְבֵית אָבוּהָ כְּרַבִּיּוּתָהָ מִלֶּחֶמָא דְאָבוּהָ תִיכּוֹל וְכָל חִילוּנִי לֹא יִיכּוֹל בִּיה: (יד) וּגְבֵר אַרִי יִיכּוֹל קוֹדֶשׁא בְּשִׁלוֹ וְיִסַּף חוּמְשִׁיה עֲלוּהִי וְיִתֵּן לְכֹהֵנָא יֵת קוֹדֶשׁא: (טו) וְלֹא יִחַלוֹן יֵת קוֹדֶשׁא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת דִּיפְרִשׁוֹן קֶדֶם יי⁴²: (טז) וְיִקְבְּלוֹן עָלֵיהוֹן עֵין וְחוּבִין⁴³ בְּמִיכְלֵהוֹן (בְּסוּאָבָא)⁴⁴ יֵת קוֹדֶשִׁיהוֹן אַרִי אֲנָא יי מְקַדְּשֵׁהוֹן:

(יז) ומליל יי עם משה למימר: (יח) מלל עם אהרן ועם בננה ועם כל בני ישראל ותימר להון גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל דיקריב קורבניה לכל נדריהון ולכל נדבתהון [נדבתהון]⁴⁵ דיקרבון קדם יי⁴⁶ לעלתא: (יט) לרעוא לכוון שלים דכר בתוריא באמריא ובעזיא: (כ) כל דביה מומא לא תקרבון ארי לא לרעוא יהי לכוון: (כא) וגבר ארי קריב נכסת קודשיא קדם יי לפרשא⁴⁷ נדרא או לנדבתא בתורי או בענא שלים יהי לרעוא כל מומא לא יהי ביה: (כב) עויר או תביר או פסיק או יבלן או גרבן או חזזן לא תקרבון אלין קדם⁴⁸ יי וקורבנא⁴⁹ לא תתנון מנהון על מדבחה קדם⁵⁰ יי: (כג) ותור ואימר יתיר וחסיר נדבתא תעביד יתיה ולנדרא לא יתרגי: (כד) ודימרס ודירסיס ודישליף ודיגזיר לא תקרבון קדם⁵¹ יי ובארעכון לא תעבדון: (כה) ומיד בר עממין לא תקרבון ית קורבון⁵² אלהכון מפל אלין ארי חבולהון בהון מומא בהון לא לרעוא יהון⁵³ לכוון: (כו) ומליל יי עם משה למימר: (כז) תור או אימר או עזא ארי יתיליד ויהי

38 והכהן/וכהן.
39 הכהן/כהן.
40 הכהן/כהן.
41 וכן.
42 את אשר יפרשו לפני ה'.
43 ויקבלו עליהם עוונות וחובים.
44 בטומאה.
45 נדבה שלהם/נדבות שלהם.
46 לפני ה'.
47 זבחים קדשים לפני ה' לפרש לפני
48 וקרבן.
49 לפני.
50 לפני.
51 קרבן.
52 קרבן.
53 לרצון יהיו.

בְּהֵם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֵם: פ (כו) וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר: (כו) שׁוֹר אוֹ־כִשֵׁב אוֹ־עֹז כִּי יוֹלֵד וְהִיָּה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה יִרְצָה לְקַרְבָּן אִשָּׁה לִי: (כח) וְשׁוֹר אוֹ־אִשָּׁה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנֵו לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם אֶחָד: (כט) וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לִיקְוֹק לְרַצְנְכֶם תִּזְבְּחוּ: (ל) בַּיּוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר אָנִי יי: (לא) וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אָנִי יי: (לב) וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קְדוֹשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי יי מְקַדְּשְׁכֶם: (לג) הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אָנִי יי: פ

רביעי

כג (א) וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יי אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קְדוֹשׁ אֱלֹהִים הֵם מוֹעֲדֵי: (ג) שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא־קְדוֹשׁ כָּל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הוּא לִי כָּל מוֹשַׁבְתֵיכֶם: פ (ד) אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי יי מִקְרָאֵי קְדוֹשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: (ה) בַּהֲדוֹשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים בְּסֹח לִי: (ו) וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג הַמִּצְוֹת לִיקְוֹק שְׁבַעַת יָמִים מִצְוֹת תֹּאכְלוּ: (ז) בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קְדוֹשׁ יְהִיָּה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (ח) וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לִיקְוֹק שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קְדוֹשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: פ (ט) וַיִּדְבֹּר יי אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר: (י) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: (יא)

שְׁבַעַת יוֹמִין בְּתֵר אֲמִיה וּמִיּוֹמָא תְּמִינָא וְלֵהֲלֹא⁵⁴ יִתְרַעֵי לְקַרְבָּא קוֹרְבָנָא קְדָם יי⁵⁵: (כח) וְתוֹרַתָּא אוֹ שִׁיתָא לָהּ וְלִבְרָה לֹא תִכְסוּן בַּיּוֹמָא חַד: (כט) וְאַרְי תִּכְסוּן נִכְסַת תּוֹדַתָּא קְדָם יי⁵⁶ לְרַעוּא לְכוֹן תִּכְסוּן: (ל) בַּיּוֹמָא הַהוּא יִתְאַכִּיל לֹא תִשְׁאַרוּן מְנִיָּה עַד צַפְרָא אָנָּא יי: (לא) וְתִטְרוּן פְּקוּדֵי וְתַעֲבֹדוּן יִתְהוֹן אָנָּא יי: (לב) וְלֹא תַחֲלוּן יֵת שְׁמָא דְקוּדְשִׁי וְאִתְקַדַּשׁ בְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנָּא יי מְקַדְּשְׁכוֹן: (לג) דְּאַפִּיק יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְמַהוּי לְכוֹן לֵאלֹהֵא⁵⁷ אָנָּא יי:

(א) ומליל יי עם משה למימר: (ב) מליל עם בני ישראל ותימר להון מועדיא דיי דתערעו⁵⁸ ויהוון מערעיי⁵⁹ קדיש אליו אינון מועדי: (ג) שתא יומין תתעביד עיבידתא וביומא שביעאה שבא שבתא מערע⁶⁰ קדיש כל עבידא לא תעבדון שבתא היא קדם⁶¹ יי בכל מותבניכוון: (ד) אליו מועדיא דיי מערעיי⁶² קדיש דתערעוון יתהון בזמניהון: (ה) בירחא קדמאה בארבעת עשרא לירחא בין שמשיא פסחא קדם⁶³ יי: (ו) ובחמשת עשרא יומא לירחא הדין חגא דפטייריא קדם⁶⁴ יי שבועא יומין פטיירא תיכלון: (ז) ביומא קדמאה מערע⁶⁵ קדיש יהי לכוון כל עיבידת פולחן לא תעבדון: (ח) ותקרבון קורבנא קדם יי⁶⁶ שבועא יומין ביומא שביעאה מערע⁶⁷ קדיש כל עיבידת פולחן לא תעבדון: (ט) ומליל יי עם משה למימר: (י) מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תעלוון לארעא דאנא ייב לכוון ותחצדון ית חצדה ותייתון ית עומרא ריש חצדכוון לות כהנא: (יא) ויריס⁶⁸ ית עומרא קדם יי לרעוא לכוון מבתר יומא טבא ירימיניה⁶⁹ כהנא: (יב) ותעבדון ביום

⁵⁴ ייג ולהלאה ואין הבדל.
⁵⁵ לקרב קרבן לפני ה'.
⁵⁶ לפני
⁵⁷ ייג לאלה ואין הבדל.
⁵⁸ שיקרו (מלשון מקרה).
⁵⁹ מקרים. ייג שנסוף (מערע).
⁶⁰ מקרים.
⁶¹ לפני.
⁶² מקרים. ייג שנסוף (מערע).
⁶³ לפני
⁶⁴ לפני.
⁶⁵ מקרה
⁶⁶ קרבן לפני ה'
⁶⁷ מקרה
⁶⁸ והרים
⁶⁹ אחרי יום טוב ירים אותו

והניף את העמר לפני יי לרצונכם ממחרת השבת
 וניפנו הכהן: (יב) ועשיתם ביום הניפכם את העמר
 כבש תמים בן שנתו לעלה ליי: (יג) ומנחתו שני
 עשרים סלת בלולה בשמן אשה ליקוק ריח ניהח
 ונספה זין רביעת ההין: (יד) ולחם וקלי וקרמל לא
 תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן
 אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: ס
 (טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם
 את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה:
 (טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום
 והקרבתם מנחה חדשה ליי: (יז) ממושבותיכם
 תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרים סלת תהינה
 חמין תאפינה בפורים ליי: (יח) והקרבתם על הלחם
 שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
 ואילם שנים יהיו עלה ליי ומנחתם ונספיהם אשה
 ריח ניהח ליי: (יט) ועשיתם שעיר עזים אחד
 לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: (כ)
 והניף הכהן אתם על לחם הפורים תנופה לפני יי
 על שני כבשים קדש יהיו ליקוק לכהן: (כא) וקראתם
 בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
 עבודה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם
 לדרתיכם: (כב) ובקצרכם את קציר ארצכם לא
 תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קצירך לא תלקט
 לעני ולגר תעזב אתם אני יקוק אלהיכם: ס
 חמישי

ארמתכון⁷⁰ ית עומרא אימר שלים בר שתיה
 לעלתא קדם יי⁷¹: (יג) ומנחתיה תרין עשרונין
 סולתא דפילא במשח קורבנא קדם יי
 לאתקבלא ברעוא⁷² ונספיה חמרא רבעות הינא
 (יד) ולחיס וקלי ופירוכו לא תיכלון עד (בכרן)
 [כרן]⁷³ יומא הדין עד איתואיכון ית קורבנא
 דאלהכון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון:
 (טו) ותמנון לכון מפתר יומא טבא⁷⁴ מיום
 איתואיכון ית עומרא דארמותא⁷⁵ שבע שבוען
 (שלמין) [שלמן]⁷⁶ יהוין: (טז) עד מפתר
 שבועתא⁷⁷ שביעתא תמנון חמשין יומין
 ותקרבון מנחתא חדתא קדם יי⁷⁸: (יז)
 ממותבניכון תיתון לחם ארמותא⁷⁹ תרתין
 גריצן תרין עשרונין סולתא יהוין חמייע
 יתאפיין בפורין קדם יי⁸⁰: (יח) ותקרבון על
 לחמא שבועא אימרין שלמין בני שנא ותור בר
 תורי חד ודכרין תרין יהון עלתא קדם יי⁸¹
 ומנחתהון ונספיהון קורבן דמתקבל ברעוא
 קדם יי⁸²: (יט) ותעבדון צפיר בר עזין חד
 לחטאתא ותרין אימרין בני שנא לנכסת
 קודשא⁸³: (כ) וירים⁸⁴ כהנא יתהון על לחם
 בפוריא ארמא⁸⁵ קדם יי על תרין אימרין
 קודשא יהון קדם יי⁸⁶ לכהנא: (כא) ותערעון⁸⁷
 בכרן יומא הדין מערע⁸⁸ קדיש יהי לכון כל
 עבידת פולחן לא תעבדון קיים עלם בכל
 מותבניכון לדריכון: (כב) ובמחצדכון ית חצדא
 דארעכון לא תשיצי פאתא דחקלך בחצדך
 ולקטא דחצדך לא תלקט לעני ולגירי תשובוק
 יתהון אנא יי אלהכון:

70 הרימכם

71 לפני ה'.

72 קרבן לפי ה' להתקבל ברצון.

73 בעצם/עצם.

74 מאחר יום טוב

75 של הרמה

76 שלמים/שלמות.

77 אחר שבוע

78 לפני ה'.

79 הרמה

80 לפני ה'.

81 לפני ה'.

82 קרבן שמתקבל ברצון לפני ה'.

83 לקרבן קדשים

84 והרים

85 הרמה

86 לפני ה'.

87 וקרה

88 מקרה

(כג) ומליל יי עם משה למימר: (כד) מליל עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה בחד לירחא יהי לכוני נייחא⁸⁹ דוכרן יבבא מערע⁹⁰ קדיש: (כה) כל עיבדת פולחן לא תעבדון ותקרבון קורבנא קדם יי⁹¹: (כו) ומליל יי עם משה למימר: (כז) ברם בעשרא לירחא שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא מערע⁹² קדיש יהי לכוני ותענון ית נפשתיכון ותקרבון קורבנא קדם יי⁹³: (כח) וכל עיבדא לא תעבדון בכרן יומא הדין ארי יומא דכפוריא הוא לכפרא עליכון קדם יי אלהכון: (כט) ארי כל אינש⁹⁴ דלא יתעני בכרן יומא הדין וישתיצי מעמיה: (ל) וכל אינש⁹⁵ דיעביד כל עיבדא בכרן יומא הדין ואוביד ית אינשא⁹⁶ ההוא מגו עמיה: (לא) כל עיבדא לא תעבדון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון: (לב) שבא שבתא הוא לכוני ותענון ית נפשתיכון בתשעה לירחא ברמשא מרמשא עד רמשא תנוחון ניחכון⁹⁷.

ששי

(לג) ומליל יי עם משה למימר: (לד) מליל עם בני ישראל למימר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליי: (לה) ביום הראשון מקרא קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (לו) שבעת ימים תקריבו אשה ליקוק ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליי עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: (לז) אלה מועדי יי אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליקוק עלה ומנחה זבח ונסכים דבר- יום ביומו: (לח) מלבד

(כג) ומליל יי עם משה למימר: (כד) מליל עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה בחד לירחא יהי לכוני נייחא⁸⁹ דוכרן יבבא מערע⁹⁰ קדיש: (כה) כל עיבדת פולחן לא תעבדון ותקרבון קורבנא קדם יי⁹¹: (כו) ומליל יי עם משה למימר: (כז) ברם בעשרא לירחא שביעאה הדין יומא דכפוריא הוא מערע⁹² קדיש יהי לכוני ותענון ית נפשתיכון ותקרבון קורבנא קדם יי⁹³: (כח) וכל עיבדא לא תעבדון בכרן יומא הדין ארי יומא דכפוריא הוא לכפרא עליכון קדם יי אלהכון: (כט) ארי כל אינש⁹⁴ דלא יתעני בכרן יומא הדין וישתיצי מעמיה: (ל) וכל אינש⁹⁵ דיעביד כל עיבדא בכרן יומא הדין ואוביד ית אינשא⁹⁶ ההוא מגו עמיה: (לא) כל עיבדא לא תעבדון קים עלם לדריכון בכל מותבניכון: (לב) שבא שבתא הוא לכוני ותענון ית נפשתיכון בתשעה לירחא ברמשא מרמשא עד רמשא תנוחון ניחכון⁹⁷.

(לג) ומליל יי עם משה למימר: (לד) מליל עם בני ישראל למימר בחמשה עשר יומא לירחא שביעאה הדין חגא דמטליא שבועא יומין קדם יי⁹⁸: (לה) ביומא קדמאה מערע⁹⁹ קדיש כל עיבדת פולחן לא תעבדון: (לו) שבועא יומין תקרבון קורבנא קדם יי¹⁰⁰ ביומא תמינאה מערע¹⁰¹ קדיש יהי לכוני ותקרבון קורבנא קדם יי¹⁰² כנישין תהון¹⁰³ כל עיבדת פולחן לא תעבדון: (לז) אליו מועדיא דיי דתערעון¹⁰⁴ יתהון מערעי¹⁰⁵ קדיש לקרבא קורבנא קדם יי¹⁰⁶ עלתא ומנחתא נכסת קודשין¹⁰⁷ ונסוכין פתגם יום ביומיה: (לח) בר משביא דיי ובר

89 מנוחה
90 מקרה
91 קרבן לפני ה'.
92 מקרה
93 קרבן לפני ה'.
94 איש
95 איש
96 איש
97 תנוח מנוחתכם.
98 לפני ה'.
99 מקרה
100 קרבן לפני ה'.
101 מקרה
102 קרבן לפני ה'
103 כנישות תהיו ? ?
104 שיקרו
105 מקרי.
106 קרבן לפני ה'
107 זבח קדשים

שַׁבְּתַת יִקְוֶה וּמְלַבֵּד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמְלַבֵּד כָּל־נְדָרֵיכֶם
 וּמְלַבֵּד כָּל־נְדָבְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לִי: (לט) אֲךָ
 בַּחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפֹּכֶם אֶת־
 תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תִּתְּנוּ אֶת־חֲגֵי שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן שַׁבְּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְּתוֹן: (מ) וּלְקַחְתֶּם
 לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף
 עֵץ־עֵבֶת וְעֵרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם
 שִׁבְעַת יָמִים: (מא) וְהִגַּתֶם אֹתוֹ חֵג לִי שִׁבְעַת יָמִים
 בַּשָּׁנָה חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִתְּנוּ
 אֹתוֹ: (מב) בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח
 בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֶּפֶת: (מג) לְמַעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי
 בַסֶּבֹּת הַשַּׁבְּתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם: (מד) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶת־מַעֲדֵי יְקֹוֹק אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ
 שְׁבִיעִי

כד (א) וַיְדַבֵּר יי אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה לְאָמֹר: (ב) צֹו אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שִׁמּוֹן זֵית וְזָה כֶּתִיב לְמַאֲוֵר לְהַעֲלֹת
 גַּר תְּמִיד: (ג) מִחוּץ לְפִרְכַּת הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד יַעֲרֹף
 אֹתוֹ אֶהְרֹן מְעַרְב עַד־בְּקֶר לִפְנֵי יי תְּמִיד חֲקַת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם: (ד) עַל הַמִּנְחָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹף אֶת־הַנְּרוֹת
 לִפְנֵי יי תְּמִיד: פ (ה) וּלְקַחְתֶּם סֶלֶת וְאַפִּיתֶם אֹתָהּ שְׁתֵּי
 עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת: (ו)
 וּשְׂמַתְּ אוֹתָם שְׁתֵּי מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְעַרְכַּת עַל
 הַשְּׁלַחַן הַטְּהוֹר לִפְנֵי יי: (ז) וְנָתַתְּ עַל־הַמְעַרְכַּת לְבֹנָה
 זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאֻזְכָּרָה אִשָּׁה לִי: (ח) בַּיּוֹם הַשַּׁבְּתִּי
 בַּיּוֹם הַשַּׁבְּתִּי יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יי תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: (ט) וְהִיתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלָהוּ בְּמִקְוֹם

מִמִּתְּנוּתֵיכֶם וּבֵר מִכָּל נְדָרֵיכֶם וּבֵר מִכָּל נְדָבְתֵיכֶם
 דִּתְּנוּן קָדֶם יי¹⁰⁸: (לט) בְּרִם בַּחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה
 יוֹמָא לִירְחָא שְׁבִיעָא בְּמִכְנָשְׁכוֹן יֵת עַלְלָתָא
 דְּאַרְעָא תַחְגוֹן יֵת חֲגָא (דִּי) [קָדֶם יי¹⁰⁹] שְׁבַעָא
 יוֹמִין בְּיוֹמָא קְדָמָא גִּיחָא¹¹⁰ וּבְיוֹמָא תְּמִינָא
 גִּיחָא¹¹¹: (מ) וְתַסְבוֹן לְכוֹן בְּיוֹמָא קְדָמָא
 פִּירִי¹¹² אֲלָנָא אֶתְרוּגִין וְלוֹלְבִין וְהִדְסִין¹¹³ וְעֵרְבִין
 דְּנָחַל וְתַחְדוֹן קָדֶם יי אֶלְהֶכוֹן שְׁבַעָא יוֹמִין:
 (מא) וְתַחְגוֹן יֵתִיה חֲגָא קָדֶם יי¹¹⁴ שְׁבַעָא יוֹמִין
 בְּשַׁתָּא קִים עַלְם לְדֹרֵיכֶם בְּיִרְחָא שְׁבִיעָא
 תַחְגוֹן יֵתִיה: (מב) בְּמִטְלִיא תַתְּבוֹן שְׁבַעָא יוֹמִין
 כָּל יַצְבִּיא בְּיִשְׂרָאֵל יֵתְבוֹן בְּמִטְלִיא: (מג) בְּדִיל
 דִּידְעוֹן דְּרִיכוֹן אֶרִי בְּמִטְלַת עֲנִין¹¹⁵ אוֹתִיבִית יֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַפְקוֹתֵי יֵתְהוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם
 אֲנָא יי אֶלְהֶכוֹן: (מד) וּמְלִיל מֹשֶׁה יֵת סְדֵר¹¹⁶
 מוֹעֲדֵיא דִּי וְאַלְפִינוֹן¹¹⁷ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(א) ומליל יי עם משה למימר: (ב) פקיד ית בני
 ישראל ויסבון לד¹¹⁸ משח זיתא דכניא¹¹⁹ כתישא
 לאנהרא לאדלקא בוציניא¹²⁰ תדירא: (ג) מברא
 לפריכתא דסהדותא במשפן זמנא יסדר יתיה
 אהון מרמשא עד צפרא קדם יי תדירא קים
 עלם לדריכוון: (ד) על מנרתא דכיתא יסדר ית
 בוציניא קדם יי תדירא: (ה) ותסב סולתא
 ותפי יתה תרתא עשרי גריצן תרין עסרונין
 תהא¹²¹ גריצתא חדא: (ו) ותשוי יתהון תרתין
 סדרין שית סדרא על פתורא דכניא קדם יי: (ז)
 ותתן על סדרא לבונתא דכיתא ותהי ללחם
 לאדכרא קורבנא קדם יי¹²²: (ח) ביומא
 דשבתא ביומא דשבתא יסדריניה קדם יי
 תדירא מן קדם בני ישראל קים עלם: (ט) ותהי
 לאהון ולבנוהי ויכלוניה באתר קדיש ארי
 קודש קודשין הוא ליה מקורבניא¹²³ דיי קים
 עלם: (י) ונפק בר אתתא בת ישראל¹²⁴ והוא

108 לפני ה'.
 109 של ה'/לפני ה'.
 110 תנוח
 111 תנוח
 112 פירות
 113 אתרוגים לולבים והדסים
 114 לפני ה'
 115 יי"ג ענני – ענן שלי.
 116 סדר
 117 ולימדם
 118 לך
 119 טהור ?
 120 להדליק נרות
 121 יי"ג תהי, ואין הבדל, ויי"ג תהי הויא.
 122 קרבן לפני ה'
 123 מקרבנות
 124 בת ישראל ? ? וכן הבאה ?

קָדֵשׁ לִי קִדְשֵׁי קִדְשִׁים הוּא לֹא מֵאִשִּׁי יִי חֵק־עוֹלָם: ס (י)
 וַיֵּצֵא בֶן־אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן־אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְעוּ בַּמַּחֲנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ
 הַיִּשְׂרָאֵלִי: (יא) וַיִּקַּב בֶּן־הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־
 הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֵאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית
 בֶּת־דְּבָרִי לְמַטֵּה־דָן: (יב) וַיִּנְיָחוּהוּ בַּמִּשְׁמֵר לְפָרֵשׁ
 לְהֵם עַל־פִּי יִי: פ (יג) וַיְדַבֵּר יִי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יד)
 הוֹצֵא אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסַמְכוּ כָּל־
 הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרַגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה:
 (טו) וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־
 יִקְלָל אֶלְהֵיו וַנִּשְׂא חַטָּאוֹ: (טז) וְנִקַּב שֵׁם־יִי מוֹת יוֹמֵת
 רָגוּם וְרַגְמוּבּוֹ כָּל־הָעֵדָה כִּגֹר כְּאֲזֹרַח בְּנִקְבוֹ־שֵׁם
 יוֹמֵת: (יז) וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמֵת: (יח)
 וּמַכָּה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: (יט)
 וְאִישׁ כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בֶן יַעֲקֹב לֹו:
 (כ) שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר
 יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם בֶּן יִגְתָּן בּוֹ: (כא) וּמַכָּה בְּהֵמָה
 יִשְׁלַמְנָה וּמַכָּה אָדָם יוֹמֵת: (כב) מִשְׁפָּט אַחַד יִהְיֶה
 לָכֶם כִּגֹר כְּאֲזֹרַח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יִי אֶלְהֵיכֶם: (כג) וַיְדַבֵּר
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מַחוּץ
 לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יִי אֶת־מֹשֶׁה: פ

בר גבר (מצראי) [מצרי] 125 בגו בני ישראל
 ואתנציאו במשריתא בר אתתא בת ישראל
 וגברא בר ישראל: (יא) ופריש 126 בר אתתא בת
 ישראל ית שמא וארגיז 127 ואיתיאו יתיה לות
 משה ושום אמיה שלמית בת דברי לשבטא
 דדן: (יב) ואסרוהי בבית מטרא 128 עד דיתפריש
 להון על גזירת מימרא די 129: (יג) ומליל יי עם
 משה למימר: (יד) אפיק ית דארגיז 130 למברא
 למשריתא וסמכון כל (דשמעין) [דשמעון] 131 ית
 ידהון על רישיה ורגמון יתיה כל כנשתא:
 (טו) ולבני [ועם בני] ישראל תמליל למימר
 גבר גבר ארי רגיז קדם אלהיה ויקבל חוביה 132:
 (טז) ודיפריש 133 שמא די אתקטלא יתקטיל
 מיגם ורגמון] ביה כל כנישתא (פ) גיורא
 כניציבא בפרשותיה 134 שמא יתקטיל: (יז) וגבר
 ארי יקטול 135 כל נפשא דאינשא אתקטלא
 יתקטיל TS: (יח) ודיקטול 136 נפש בעירא
 ישלמינה נפשא חלף נפשא: (יט) וגבר ארי יתן
 מומא בחבריה כמא דעבד בן יתעביד ליה: (כ)
 תברא חלף תברא עינא חלף עינא שנא חלף
 שנא כמא (דיהב) [דיתן] 137 מומא באינשא בן
 יתיהיב ביה: (כא) ודיקטול 138 בעירא ישלמינה
 ודיקטול 139 אינשא יתקטיל: (כב) דינא חד יהי
 לכון (פ) גיורא כניציבא יהי ארי אנא יי אלהכון:
 (כג) ומליל משה עם בני ישראל ואפיקו ית
 דארגיז 140 למברא למשריתא ורגמו יתיה
 אבנא 141 ובני ישראל עבדו כמא דפקיד יי ית
 משה:

125 מצריים/מצרי.

126 פירש

127 עיי דברים לב טו שהוא לשון של ניבול והשפלה עיי שם ברשי

128 ואסרו אותו בבית השמירה

129 גזירת דבר ה'.

130 שניבל??

131 ששמעו/ששומעים.

132 כי ינבל לפני אלהיו יקבל חטאו

133 והמפרש

134 בפירושו??

135 ירצח

136 והרוצח

137 שנתן/שיתן.

138 והרוצח

139 והרוצח

140 המרגיז.

141 ייג באבנא.